

VZEPŘETE SE V PODDANOSTI!

MARTIN K.

(Praha, 4. května 2003)

To hlavní, co bych vám dnes chtěl předat, by se dalo vyjádřit těmito slovy: „**Vzepřete se v poddanosti a Bůh má úžasnou schopnost obracet zlé v dobré.**“

Bůh jedná tak, že neodstraňuje zlé okolnosti, ale mění je ve svůj prospěch. Používá nepřítele k jeho vlastní záhubě.

Ve vyšších úrovních bojového umění se nebojuje vlastní silou, vlastní energií, ale silou protivníka. V podstatě je to banální princip. Sílu nepřítele velmi inteligentně využijete proti němu samému. Abych to řekl úplně prakticky: Postaví se proti vám stokilový chlap, vy máte třicet kilo. Normálně nemáte šanci. Ale ti, kdo takhle bojují, z toho mají radost, protože vědí, že mají dalších sto kilo na své straně. Stokilový chlápek se ožene a ten třicetikilový místo toho, aby letící ruku vykryl, jak by se očekávalo, tu energii, když už tam tak letí, využije. Chytne ho za tu ruku a popotáhne. Takže vlastně investuje jenom něco maličko, využije energii protivníka – jen ji správně nasměruje. Bojové umění jako takové je pro nás nezajímavé a neužitečné. Nicméně tento fakt velmi dobře vystihuje určitý princip, o kterém chci hovořit.

Bůh totiž využívá nepřítele k jeho vlastní zkáze. Jednoduše ho obrátí proti němu samému. To, co nepřítel udělá, je mu nakonec ke zkáze. A my se potřebujeme naučit stát na té správné straně a udělat tu správnou věc. Potřebujeme využít toho, že nás nepřítel napadl, a nechat, aby se to obrátilo proti němu. Amen.

Víte, to, co se stalo s naší sestrou na Slovensku, byla ďáblová trumfová karta. Je to jako v pokeru. Představte si, že máte trumfy v ruce a víte, že máte i nejvyšší trumf. Nikdo nemůže mít vyšší ani stejný. Jenže s tím trumfem nechcete vyjet, protože byste málo získali. Potřebujete, aby proti vám někdo vyjel svým nejvyšším trumfem a vsadil na to všechny peníze, co má. Rozumíte? A tak si držíte svůj trumf, čekáte, až vyjede ten druhý. I on má svůj trumf, ale ne tak vysoký jako vy. Nikdo nemůže mít tak vysoký jako vy. Najednou si váš protihráč řekne: „Já mám trumf, on nemůže mít vyšší. Já mám trumf, to je síla. To je síla, co já dokážu!“ Vsadí

všechny peníze, co má, a položí kartu. A to je něco, co Bůh často dělá. Dopustí, aby nepřítel použil veškerou svou energii, všechno, co má, a vsadil na svou kartu. Pak teprve Bůh položí svůj trumf a všechno se obrátí v Jeho prospěch. Rozumíte mi?

Kamkoli se podíváte do Bible, všechno, co kdy nepřítel udělal, Bůh obrátil a posbíral všechny body. Mně by vadilo hrát s někým takovým. Moc by mně to vadilo. Dejme tomu, že by šlo o nějakou soutěž. Nastrádal bych si spoustu bodíků, hrozně moc bodíků, a Bůh by pak udělal jeden tah a všechno by bylo Jeho. Jeden se s tím dře, shromažďuje, a všechno vyhraje Hospodin.

Ďábel vymyslel geniální plán. Podařilo se mu zmanipulovat lid, proniknout do srdcí lidí a dostat na kříž samého Ježíše Krista. Rozumíte mi? Jenže tím se uvolnila Kristova krev. Kristova krev byla prolita, a ďábel v podstatě přišel o všechno.

Podívejme se na příběh Davida a Goliáše. David si říkal: „Já si neponesu meč. Proč já bych se vláčel s mečem? Goliáši, ty vezmi s sebou nějaké náradí.“ Amen? Čím David usekl Goliášovi hlavu? Jeho vlastním mečem. Proč by se s ním tahal, když ho tam mohl donést Goliáš? Amen? David přišel a řekl: „Já jdu ve jménu Hospodinově a všechno, co tady máš, všechno, s čím se taháš, bude použito proti tobě.“ Rozumíte tomu, nebo ne? Ne, vy tomu nerozumíte. Nemůžete tomu rozumět, protože jsem to ještě neřekl. Víte, jakou zbraň tehdy Filistinci použili? Strach. Oni použili strach. Vymysleli princip strachu. Řekli: „Vybereme z každé strany jednoho bojovníka. Kdo z vybraných dvou zvítězí, porazí zbytek národa, protože s ním je Bůh.“ Oni celých čtyřicet dní strašili, ale taky sami sebe. Jenže to oni nevěděli. Celých čtyřicet dní se poplácávali po břicho a po hrudi a říkali si: „Podívejte se, kolik my máme síly, jak jsme perfektní! Podívejte se, Goliáš! A podívejte, jak oni se bojí!“ A tak sbírali čtyřicet dní. Bůh je nechal čtyřicet dní. Sbírali čtyřicet dní a uvědomte si, kolik nastrádali duchovního strachu, duchovní energie. Všichni věděli, že o tom to je. Soustředovali svou mysl a říkali si: „O tom to je. O Goliášovi to je! O něm to je.“ Všichni se na něj upnuli. A Bůh to tak nechal. Podpořil to. Dopustil, aby to tak bylo. Celý filistinský národ, všichni Palestinci, pardon, všichni Filistinci byli najednou soustředěni, jejich mysl byla upnuta na jedinou věc. Rozumíte tomu? Bůh vidí, že není nic jednoduššího: Proč bojovat s nimi, když oni všechno vsadili na tuhle konkrétní bytost? A tak to, **co oni zamýšleli ke zničení Izraele, se jim samým stalo zkárou.** Jak

tam Goliáš chodil a vychloubal se, víte, kdo se díval? Já jsem vždycky říkal, že Izrael, ale nejenom ten, oni se dívali i Filistinci. Je to tak? Oni tam stáli na kopci a dívali se. „Ho, ho, hó, teď jsme zvědaví. Vidíte je, jak se bojí? Vidíte, jak se bojí? To je naše síla, Goliáš je naše síla!“ A pak Bůh zasáhl jedním jediným kamenem. Bez velkého úsilí. A ještě řekl Goliášovi, ať si s sebou vezme meč. Porazil ho jedním jediným kamenem, usekl mu hlavu a šel si po svém. **Jejich nasbíraná vize, víra a naděje se najednou obrátily proti nim.** Filistinci se sebrali a utíkali a Izraelci je bili, bili, až je pobili.

Musíme vědět, na straně jakého Boha stojíme. Musíme vědět, jaký boj bojujeme. David by byl udělal chybu, kdyby tam šel ozbrojený, jak ho nutil Saul. Udělal by chybu, kdyby začal bojovat jinými zbraněmi. Ale **David vystihl ten správný moment.** Viděl, jak se tam všechno nashromáždilo. **Znal tu mysl, to čelo Goliáše, kde to všechno bylo. Vzal jeden kamínek ve jménu Hospodinově, bác! – a bylo po všem.** My někdy vidíme tu obrovskou armádu, obrovský problém, a říkáme si: „Dábel je tak silný.“ Ale nechte d'ábla, aby si dělal svoje dílo. Vy hledejte svůj díl v boji a kochejte se v tom, jak jeho dílo zboříte. Nechte ho, ať soustředí celou svoji armádu. Máte to alespoň jednodušší, nemusíte je hledat vy. Amen? Nechte ho, aby vám poukázal na všechny vaše hříchy, nechte ho, nechte ho být. A potom se opřete proti němu v té síle, v té autoritě, kterou máte nasbíranou a naučenou. Amen? Halelujah!

Ale to ještě pořád není to, o čem chci mluvit. O tom jsme povídali na Slovensku v kontextu situace s naší sestrou a v kontextu jiných věcí. Věřím, že tím, co se stalo, d'ábel prohrál všechno. Včetně rodičů. On na ně vsadil, všechno vsadil na tuhle kartu a prohrál. Teď to vypadá špatně, ale já věřím, že jim to bude ke spasení. Že jim to bude ke spasení, protože jsou blízko celé situace a budou velmi blízko Božího jednání. Uvidí, jak Bůh jedná, a nebudou to moci popřít. Amen?

Co jsem vám chtěl říct, je, že se máme v poddanosti vzepřít. V životě máme spoustu situací; a mějte chvíli na mysli Bratislavu a potom sebe. Situace, které nás obkličují, které nás tlačí, které nám chtějí ublížit, které nás do něčeho nutí. Rodiče, partneři, okolnosti, práce..., cokoliv. A je potřeba se vzepřít. To, že je nám špatně, je určitým způsobem i hřích a výmluva pro to, že se nevzepřeme. Rozumíte mi? **Pokud je něco, co vás utlačuje, a vy se nevzepřete, tak je to chyba.** Podívejte se na všechny naše předchůdce víry, kteří jsou nám vzorem. Vzepřeli se.

Amen? Vzepřeli se lhostejnosti, vzepřeli se lenosti, vzepřeli se hříchu, vzepřeli se útlaku. Ale v poddanosti. Nehovořím o vzpouře. Já nehovořím o vzpouře! My máme jiné nástroje než bojování v těle. **Já nehovořím o vzpouře, naopak!**

Například práce. Vezmu něco lehkého: práce. Tlačí někdy někde někoho práce? Občas ano, že? Tam se hlásí někdo vzadu. Někteří se nehlásí, ale vím, že je práce tlačí. Pokud se nevzepřete, děláte chybu. Nemyslím tím, být vzpurní – abyste se chovali vzpurně vůči svým nadřazeným. Ale vy se potřebujete začít modlit a tlačit. Tlačit, tlačit a tlačit. A hledat Hospodina. Pokud na vás někdo naloží břímě a vy víte, že to není břímě od Hospodina, pak se potřebujete vzepřít.

Víte, co se stane, když se člověk vzpírá? Řekněte mi. Cože? Posílí. Zkusili jste to někdy? Lehněte si na zem, nechte někoho, koho unesete, aby si vám vlezl na záda, a ležte. Myslíte si, že vám tím posílí svaly? Myslíte si to? Ne! A co se stane, když se vzepřete? Když se ho budete snažit sundat. Co se stane? Posílí se vaše tělo. Víte, jak jsme posilovali s klukama na internátě? Posilovali jsme tak, že jsme se prali. Ne ve zlém. Něco jako řeckořímský zápas. Jeden si lehl, druhý si lehl na něj a chytil ho kolem hrudi. Ten první se snažil ze sevření vyprostit. Oba tak vlastně napínali všechny svaly, a tím posilovali. Mě se někdo snažil přidržet na zemi. Přidržel přimáčknutého k zemi, abych byl nosem zabořený v hlíně. Měl za úkol dělat všechno proto, aby mě přidržel na zemi, zemského, přízemního. Chápete to? A já jsem se mu vzpíral. A víte, co se stalo? Mně se to nepovedlo. A víte, že to nevadilo? Víte, proč ne? Protože já jsem posílil na příště. Rozumíte tomu?

Nemyslete si, že to je tak, že vždycky zvítězíte. Vzepřete se, zvednete se. Vzepřete se, zvednete se. A posílíte a naučíte se ten princip: „Já se nebudu poddávat. Já se nebudu poddávat okolnostem a ďáblu, když přijde, aby mě utlačoval.“ Třeba v rodině nebo v zaměstnání, v nemocech. Víte, když se nevzepřeme nemocem duchovně a nezačneme nemoc napadat, nezačneme jít proti ní, nezačneme ji žduchat ven, že tu nemá co dělat, pokud se nevzepřeme vzpouře, lenosti, pak nejsme schopni zvítězit. Udělejme to! Amen?

Bůh nás povolal k tomu, abychom se vzepřeli. Znovu opakuji, nehovořím o vzpouře. Řekněte mi příklad, geniální příklad vzepření se v poddanosti. Řekněte mi biblický příklad, kdy se někdo tvrdě vzepřel v těžké poddanosti. Je o tom celá jedna biblická kniha – Ester.

Byla Ester vzpurná? **Ester byla zvolená i pro svoji poddanost jako opak Vasti.** Nebylo v ní ani semínko vzpoury. Přečtete si celý příběh od začátku, když ještě byla s Mardocheem. Byla absolutně poddaná. Žádná vzpoura, žádná Jezábel. Opakem Jezábel je Ester. Amen? A přesto se vzepřela se vsí rozhodností a energií. Postila se, i její děvečky se postily, celý národ se postil. Nejedli, nepili. Amen?

Ester použila všechnu energii, všechnu sílu, co měla. Posbírala všechno po celém národě a řekla: „My se nepoddáme tomu rozhodnutí, které bylo učiněno.“ To se naučila od svého strýce. Víte, že Mardocheus se v poddanosti nepoddal? On zůstával stát, on se neohnul, že? A to Aman vyprovokovalo. Není to geniální, že i tady můžeme najít stejný příběh, stejný princip toho, že Bůh obrací v dobré, co nepřítel naplánoval? Víte, ono se Mardocheovi strašně nechtělo stavět šibenici pro Aman. Bůh nechce, abychom dělali tuhle špinavou práci. Ať si ji udělají oni. Amen? Halelujah! Kdo jinému jámu kopá... Víte, že to je v Bibli? *„Kdo jámu kopá, do ní upadá, a kdo valí kámen, na něj se obrací.“* (Př 26:27) Amen. A tak Aman nashromáždil dvě věci. Jednu proti Mardocheovi: To byla šibenice, na které měl viset a houpat se tam. Druhou proti celému Izraeli: Proti Izraelcům povstanou všechny národy. Ale Izraelci se nepoddali, oni se vzepřeli. My si někdy řekneme: „Ach, to je hrozné! Tady stojí šibenice, koukám na ni z okna. Je pro mě. To je hrozné. A to nařízení, co vyšlo! Aáách... Všechny nás pobijí. Oni nás všechny pobijí!“ Místo toho bychom se měli vzepřít a říct: „Ne! Já nevím, co budu dělat. Nevím, jakým způsobem mám jednat. Ale já se tomuhle nepoddám. Já se tomuhle nepoddám!“

Nebylo to ani tak, že by Ester přišla, rozrazila dveře a řekla: „Tak co? Co je to tady, Aman!“ Ne, ona se vzepřela v poddanosti. Vzepřela se v poddanosti. Modlila se, postila a přitom respektovala pravidla a riskovala svůj vlastní život. Respektovala daná pravidla a šla za králem. A čekala. Neřekla to hned ten samý den. Řekla: „Přijď na večeři.“ Rozumíte mi? Pořád zůstávala v poddanosti. Bylo důležité, že neudělala nic ze sebe, že čekala na Boha.

Uvidíte, jak Bůh jedná. A jestliže je někdo proti vám, tak je jen proti sobě. Jenomže to ještě neví. Amen? Dávejte pozor, když na vás někdo sahá. Sám si spálí prsty. Amen? Nebojte se, nemáte se čeho bát. Protože Bůh je na vaší straně. A vy jste součástí té podlé, nefér hry na správné straně. Rozumíte mi? Bylo by velmi nepříjemné hrát proti Hospodinu,

protože byste o všechno přišli, ale je velmi příjemné hrát na Jeho straně. Amen? **Pokud jsou věci, které vás trápí, které vás sužují, vzepřete se jim. Udělejte krok.** Vyzkoušejte to, začněte jednat. Začněte se vzpírat, vzpínat, vzpouzet. Začněte bojovat, začněte se modlit, začněte se postit, začněte dělat věci jinak. Když po vás ďábel něco chce, udělejte přesný opak. Když vidíte, že ďábel chce, abyste zůstali v posteli, tak řekněte: „A zrovna ne! Vstanu o hodinu dřív.“ Amen? Vzepřete se mu. Vzepřete se mu. Amen? Vzepřete se mu, v čem se máte vzepřít. Ale zůstaňte v poddanosti.

Nemůžete přijít do práce a říct nadřízenému: „Ty jsi chtěl, abych dělal o víkendu, co? Já vím, že máš v pondělí důležitou věc. Kašlu na tebe – v pátek si ještě navíc vezmu dovolenou.“ To nemyslím. Rozumíte mi? To by byla vzpoura, to by bylo to rozkopnutí dveří. Ale vy se můžete začít modlit a postit a říct: „Bože ne, Bože ne, Bože ne!“ A pak najednou, a vy za to nemůžete, někdo přijde a řekne: „Hele, problém. To pondělí padá, zákazník něco má. Bác ho!“ Já vám neříkám, abyste se modlili, ať nedopadnou obchody nebo něco takového. Ale říkám, modlete se za to, aby Bůh jednal ve váš prospěch. Amen? Aby se děly věci, které se mají dít. Amen? Halelujah!

Ester se modlila a co se stalo? Co byste čekali? Přirozeně bychom si přáli, aby někdo zboural šibenici a zrušil dekret, který říkal, že všichni budou bojovat proti Izraeli. Nikoliv Bůh. **Bůh říká: „Tady je šibenice, proč ji bourat? Mám tady nástroj k vyplenění nepřátelských národů, které chtějí utlačovat a hubit Izrael.** Ta šibenice – ta je pro Amana.“

Bůh se vysmívá zlému. Víte, jak se mu vysmívá? Řekne: „Hej, zlý, co se má stát tomu (Bůh ví, že Aman je pyšný), kdo prokázal králi velké dílo?“ A Aman na to: „Vod'te ho na koni po městě, oblečete mu královské roucho a prohlašujte o něm, že to je on, kdo je druhý po králi.“ A Bůh řekne: „Tak jo. Víš, to je Mardocheus. Byl bys tak hodný a mohl bys ho provést po městě na tom koni?“ Není to výsměch? Kdyby Aman řekl cokoli jiného; ale on jen nahrál body proti sobě. Rozumíte mi? On nahrál body proti sobě. Všechno, co měl proti, nasbíral proto, aby si ublížil.

Je strašně nebezpečné jít proti Božímu lidu. A já si myslím, že budou lidé, kteří proti nám půjdou. Já si dovedu představit, že se budeme tahat s právníky, se soudy a kdo ví s čím jiným. Ale je hodně nebezpečné jít proti Božímu lidu. Protože jakoukoliv zbraň vytáhnete, bude použita proti vám. Problém, že? To je nebezpečný nepřítel, ten Hospodin!

A v podstatě nemáte jinou šanci, než se mu vydat. Protože: „*Každý, kdo padne na ten kámen, bude roztráštěn, a na koho by padl, toho rozdrtí na prach.*“ (Luk 20:18, NBK) Amen? Hospodin je nepříjemný protivník. Ale je dobré mít Ho na své straně.

Já jsem vás chtěl povzbudit k tomu, abyste tlačili a dívali se na Boží dílo. Víte, co říkal Mardocheus Ester? „Nemysli si, Ester, že z toho můžeš vycouvat. Nemysli si, že se to tebe netýká. Nemysli si, že budeš sedět v královském paláci a myslet si, že se tě to netýká.“ Amen? „Protože pokud zahyne Izrael, tak ty zahyneš s ním. Nebud' naivní.“ A nakonec se to všechno obrací. Víte, že Mardocheus byl potom druhý po králi? Stal se jeho rádcem a byl druhý nejvyšší po králi. Zvláštní, že? Jak se to všechno otočilo! Král řekl: „Dobře, Izraeli, můžeš se bránit.“ **Nakonec to byl Izrael, který vyhubil spoustu těch národů, se kterými se neustále přel, které mu neustále chtěly ublížit a činily mu protivenství.** Amen? Halelujah! Víte, my musíme mít víru. Pokud nemáme víru, tak je to problém. Musíme věřit, že Bůh je živý Bůh a že jedná. Nevěříme v náboženství, nejsme nějaký náboženský spolek. Nejsme spolek teologů či filosofů. Halelujah! Ale my věříme v živého Boha. Věříme, že Bůh funguje, věříme, že fungují tyhle principy. Věříme, že Bůh je schopný jednat na jiné rovině a jiné úrovni, než na jaké jsme v tuhle chvíli my. Halelujah!

„Hospodine, já Tě prosím, abys v nás zapečetil toto slovo. Abys zapečetil svoje dílo, svoje přemýšlení, svůj charakter v nás, Bože. Prosím tě, abys nás povzbudil k tomu, abychom se vzpírali. Abychom se vzpírali a bouřili. Abychom se nepoddávali tomu, když ďábel tlačí. **Abychom se, Hospodine, poddávali zřízení a řádům a autoritám, ale abychom se vzpírali zlu.** Abychom se vzpírali, Hospodine, **proti tomuto světu, proti jedenadvacátému století, abychom se vzpírali proti tomu, když přichází zloba, podvod, krádež a podobné věci.** Abychom se vzpírali, Pane. Abychom hledali spravedlnost. Abychom se vzepřeli, **když nás naši blízcí a příbuzní tlačí do toho, abychom byli jako svět.** Abychom se vzepřeli, Pane, **když nás okolnosti a svět tlačí, abychom byli jako svět.** Abychom se vzepřeli **proti nepříteli, když přichází, aby kradl, bral a ničil v našich rodinách, v našich ženách, v našich mužích, v našich dětech.** Abychom se tomu vzpírali a nedovolili nepříteli, aby se postavil proti nám. Halelujah. Hospodine, dovol nám, abychom ten princip nasbírané síly proti nám mohli použít proti nepříteli. Dovol nám, abychom se

nebáli a nestrašili, ale abychom věděli, Bože, že jsi to Ty, který jsi vždycky tak zázračně dokázal převrátit zlé v dobré. Hospodine, Ty jsi Hospodin a Ty jsi Bůh, který jsi toho schopen. A já Tě prosím, abychom viděli Tvoji slávu. Abychom viděli, jak Ty jednáš v našich životech, Pane. A to, co se nám zdálo záhubou, to Rudé moře a ta egyptská armáda, abys nám dal k vysvobození. Aby ti, kteří nás pronásledovali, zahynuli. Aby zahynuli nám na svědectví, Hospodine. Halelujah! My víme, Bože, že se nemodlíme a nemluvíme proti tělu a krvi, ale proti duchovním mocnostem, které jsou vysoko. Halelujah! Bože, já Tě prosím, abychom měli víru. Abychom měli víru na tom místě, kde stojíme – před námi moře a za námi armáda. Abychom měli víru, že to všechno jsi nachystal Ty právě proto, abys nás plněji vysvobodil.

Bud' posvěceno a oslaveno Tvoje jméno, Tvůj svatý charakter, Bože. Amen.“